

Tempauksen läheisyys

The Imminence of the Harpazō

By Ron Graham

<https://www.rapturetalk.com/featured/graham/g230.html>

“Sillä minä en tahdo, veljet - ettette olisi oman viisautenne varassa - pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus - hamaan siihen asti, kunnes pakanain täysi luku on sisälle tullut” (Room. 11:25). Monille kristityille, jotka aina vain yrittävät asettaa Harpazō'n (pyhien Tempaus) päivämäärän, on tullut siitä pakkomielle. Yritän nyt tehdä jotakin muuta; yritän selittää, miksi tempaus ei ole tapahtunut. Kuten Paavali em. Jakeessa sanoo selvästi, niin ei tule tapahtumaan mitään Harpazō'a, ennenkuin pakanain täysi luku on sisälle tullut. On tärkeää ymmärtää, että siihen asti kunnes pakanain tarkka luku tekee Ekklesia'n (uloskutsuttujen joukon) täydelliseksi, me pysymme tällä planeetalla näissä turmeltuneissa ruumiissamme.

Koska Jumala yksin tietää hetken, milloin pakanain Ekklesian täysi luku on sisälle tullut, niin meille ei ole tärkeämpää olla kiinnostunut mistään muusta, kuin Kristuksen käskystä seuraajilleen: *“Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille”* (Mk. 16:15). Messiaamme käskyn painotus tässä ei ole sanalla *“menkää,”* vaan sanalla *“saarnatkaa;”* evankelioiminen on tavoite ja tärkein avain pakanain Ekklesian täyden luvun aikaan saamiselle.

Koska kristityt ovat niin valmiita Harpazō'n tapahtumiseen, he valitsevat päivämääriä, monesti kaiken muun kustannuksella, toivoen voivansa siirtää tuon peljättävän tapahtuman päivämäärää. On murheellista, että samalla kun Messias Jeesuksen seuraajat keskittyvät yhä enemmän Tempaukseen, kadotettu maailma jatkaa täysillä alamäkeään lavealla tuhon tiellä, joka johtaa helvettiin.

Tässä on esimerkki siitä, mitä tarkoitan, kun sanon ”täysillä.” Yhdysvaltain monissa osissa valtateilla on erityisiä levennyksiä, jotka on suunniteltu isoille rekoille, jos jarrut pettävät. Nämä levennykset on sijoitettu jyrkkiin rinteisiin, että kuljettajat, jotka tajuavat niiden tarkoituksen, voivat ohjata nämä isot rekat näille erityisille hiekoitetuille levennyksille ja välttää tuhon, joka uhkaa heitä itseään, ajoneuvoaan ja muita ehkä heidän tiellään olevia. Meidät Messiaan seuraajat on samalla tavalla sijoitettu elämän valtateiden varsille toivon evankeliumi aseenne. Me olemme erityisiä ”levennyksiä,” jotka on sijoitettu aivan tuhoon johtavan valtatie sivuun. Jumala nimesi meidät asettautumaan niiden rinnalle, jotka ovat lähteneet helvettiin johtavalle väylälle, jolta ei ole paluuta. Ellemme ole siellä niitä varten, jotka ovat kadotettuja, niin tuo valtatie jää täysin avoimeksi ilman mitään esteitä noille ihmisille välttää tuho (kadotus).

“Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla” (1.Ts. 4:18). Kun Paavali selitti Ekklesian Tempausta tessalonikalaisille, hän tahtoi heidän löytävän lohdutuksen tietäessään, että tuo peljättävä tapahtuma toteutuisi pian. Voitko kuvitella, mitä olisi tapahtunut, jos kaikki kristityt olisivat lopettaneet todistamisen Paavalin aikana johtuen uskostaan Tempauksen läheisyyteen? Jotkut tekivät juuri niin ja hänen oli ojennettava heitä takaisin evankelioivaan toimintamalliin.

Vuosien varrella senjälkeen, kun luovutin elämäni Messias Jeesukselle, olen nähnyt monia ennustuksia ihmisiltä, jotka yrittävät asettaa tulevaa Tempausta koskevia päivämääriä sekä julkisesti että hienovaraisesti kommentaarien rivien väliin laitettuina. Ovatpa heidän päivämäärien asettelunsa tahallisia, tai tahattomia, niin ne ovat keksittyjä ennustuksia, eivätkä petosta kummempia. Tämä kaikki johtaa lisäspekulaatioihin niiden pyhien osalta, jotka nyt käyvät yhä kärsimättömämmiksi Tempausta odottaessaan. Se tapahtuu silloin, kun se tapahtuu; siihen saakka meillä on työtä tehtävänä.

Kristuksen Ekklesian olisi parasta valjastautua Isän asialle ja pyrkiä uutterasti tekemään Hänen tahtoaan, sensijaan, että jatkuvasti pohtisi tapahtumaa, joka toteutuu, kun vähiten odotamme sitä. Ympärillämme harhailee monia kuolleita ihmisiä, joiden täytyy tulla tuntemaan Jeesus,

tai huomenna he voivat herätä helvetissä. Aivan liian monet kristityt tuhlaavat aikaansa etsien aikarajoja Tempaukselle, tai kiistelevät toistensa kanssa, onko Tempaus raamatullinen, vai ei. Kun sellaiset asiat vetävät heidän huomionsa, he unohtavat velvollisuutensa olla maailman valo ja suola.

Tämän maailman kadotetut ovat arkisten asioiden valtaamia, eikä heillä ole mitään käsitystä ajan myöhäisyydestä, eivätkä he välitä. Tämä kadotettujen typerä asenne masentaa monia pyhiä ja liian usein ne, jotka olivat innostuneet evankelioimisesta, kääntyvät muihin asioihin lohduttamaan itseään, koska on niin paljon Kristuksen sanoman hylkäämistä. Liian monet pyhät kääntyvät evankelioimisesta muihin kiinnostuksiin asenteella, että joku toinen evankelioi ja todistaa, kun he suorittavat jalompia tehtäviä. Kenties heidän sanomansa hyljätään, koska heiltä puuttuu raamatullista tietoa ja he ovat raamatullisesti valmistautumattomia.

”Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat” (2.Tim. 4:8). Meidän kaikkien pitäisi ikävöidä Messiaan ilmestymistä, mutta huomaa, että Paavali ei suosittelen kotona istumista ja tuijottamista ikkunasta ulos taivaalle tuon suuren tapahtuman odotuksessa. Jeesus antoi meille työn tehtäväksi ja se on tärkein tehtävä, joka liittyy vaellukseemme Hänen kanssaan. Tehtävämme ei ole mennä ulos ja kiskoa ihmisiä jumalanpalvelussaleihin vain penkkejä täyttämään, vaan valistaa jokaista, jota voimme, Kristuksen evankeliumin totuudella. *”Menkää siis ja tehkää kaikista kansoista minun opetuslapsiani. Kastakaa heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskennyt teidän pitää ....”* (Mt. 28:19-20). Tähän jakeeseen kuuluu paljon enemmän kuin silmään näkyy. Meidän ei tule vain saarnata Kristuksen evankeliumia (Hänen kuolemaansa, hautaustaan ja ylösnousemistaan), vaan meidän tulee kastaa niitä, jotka uskovat ja opettaa heille Raamattua. Ei mikään helppo tehtävä niille, jotka eivät tutki Raamattuaan.

Uskon, että Jumala pitää itsekkäinä lapsiaan, jotka ovat välinpitämättömiä Hänen antamaansa käskyä (Hänen evankeliuminsa saarnaamista) kohtaan. Usko minua, että odotan yhtä innokkaasti Harpazō'a, kuin kuka tahansa, mutta minun täytyy olla Isäni asialla aivan loppuun saakka. Koska meidät temmataan siinä vaiheessa, kun pakanain luku täyttyy, niin eikö olisi paljon edullisempaa ja hyödyllisempää olla ulkona etulinjassa saarnaamassa evankeliumia, kuin herkeämättä uneksia Tempauksesta? Meidän pitäisi auttaa Pyhää Henkeä niin paljon kuin voimme edesauttaaksemme em. pakanain luvun täyttymistä odottaessamme viimeisen pakanan sisälle tulemista.

Ajattele purjealusta, joka tarvitsee tietyn määrän käsiä miehittämään laivan ohjaamiseen liittyviä vakansseja. He eivät voi purjehtia, ennenkuin tarkalleen tarvittava määrä merimiehiä on tullut alukselle. Tämä on se, mihin Paavali vihjaa sanoessaan: ”kunnes pakanain täysi luku on sisälle tullut.” Tempaus ei tapahdu ennenkuin viimeinen merimies (pakana) tulee alukselle.

En lainkaan epäile, että tämä maailma on hyvin lähellä loppunäytöstään. Elää ennustettuja viimeisiä päiviä on innostavaa siinä kuin rohkaisevaakin – jotkut näkevät sen pelottavana. Joka päivä tarkkailemme tapahtumia, jotka osoittavat Messias Jeesuksen pikaiseen paluuseen ja mieliämme pitäisi painaa kaiken ylittävänä pakottavan kiireellisyyden tunne, mitä tulee ajankohdan myöhäisyyteen. Näinä päivinä tarvitaan vain hyvin vähäinen määrä erottamiskykyä, kun tarkkailemme yhä epävakaammiksi käyvien maailman asioiden nykytilaa. Se riittää meille tietääksemme, että Jeesus tulee pian.

Ekklesian Tempauksen täytyy tapahtua ennen Jeesuksen Toista Tulemista ja se tosiasia synnyttää suurta odotusta niiden mielissä, jotka ovat erikoistuneet profetian ymmärtämiseen. Pakkomielle Tempaukseen evankelioinnin kustannuksella merkitsee selkämme kääntämistä Messiaan käskylle. Millaisia Jeesuksen lähettiläitä me oikein olemme, kun väheksymme Hänen käskyään saarnata evankeliumia kaikille kansoille? Jos olet auttanut johtamaan jotakuta Herran tykö, niin ylistä Jumalaa, mutta älä lopeta siihen. Kaiken jälkeen on monia muita kadotettuja harhailemassa ilman päämäärää alas tuota tuhon valtatieitä.

“Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään” (Ilm. 7:9). Tempauksen jälkeen on monta tapaa joilla Jumala lähettää evankeliuminsa sanoman kadotetuille ja tuona aikana monet tulevat pelastavaan uskoon Kristukseen. Tempauksen ja evankeliumin julistamisen välillä on kuitenkin aukko ja ne, jotka kuolevat tuon aukon aikana, kuolevat mitä todennäköisimmin epäuskossa.

On siis välttämätöntä, että me, Kristuksen Ekklesia, saarnaamme evankeliumia jokaiselle, jolle vain voimme NYT. Siitä riippumatta kuinka paljon ehkä olemme eri mieltä toisten henkilöiden kanssa heidän valitsemastaan elämäntavasta, tai että ovat parjanneet meitä henkilökohtaisesti, meillä ei ole ylellisyyttä valita kenelle todistamme. Kerro heille täsmällisesti kaikki, mitä Jeesus teki heidän puolestaan ja tarvittaessa vetoa heihin vakavasti, että heidän sydämensä ehkä pehmenisi ja voisi nähdä totuuden, ennenkuin se on liian myöhäistä. Pyhä Henki tekee lujasti työtä saadakseen nämä ihmiset synnintuntoon; myös meidän pitäisi työskennellä lujasti tehdessämme osamme.

On jae, jota monet kommentaattorit käyttävät aika usein kirjoittaessaan viimeisistä päivistä. Sitä käytetään aina heidän artikkeliansa lopussa. *”Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä”* (Lk. 21:28). Itseasiassa, jos tutkit koko luvun kontekstia, niin Jeesus varoittaa juutalaisia lähestyvistä tuhosta, joka tulee Ahdistuksen viikon lopussa. Messias Jeesuksen Ekklesia ei ole täällä nostamassa päitään, koska me olemme silloin jo jättäneet maaplaneetan Tempauksen kautta. Tämän jakeen sitkeä käyttäminen eleenä pelon aallon rauhoittamiseksi on synnyttänyt eräänlaista apatiaa. Ongelma on, että monet ovat niin keskittyneet Tempauksen tapahtumaan, että ovat lopettaneet kokonaan evankeliumin saarnaamisen.

Olen aina innoissani, kun jotkut lukijakunnastani kertovat minulle välittäneensä kommentaarejani toisille joko sähköpostiosoitteisiinsa, tai tulostaneet niitä ja postittaneet toisille. Jotkut ovat jopa kysyneet onko se

oikein minun kannaltani, että teette sitä. Välittäkää vain niitä eteenpäin niin monille, kuin voitte, sillä ne ovat Pyhän Hengen innoittamia sanoja ja kaikki kunnia annetaan Jumalalle. Ellei sinulla ole muuta keinoa välittää totuutta ulkopuoliseen maailmaan, niin suurenmoinen tapa saarnata on lähettää näitä kommentaareja kaikille, joille voit. Jos voin auttaa täältä käsin, niin ilmoita minulle; rakastan vastata Herraani ja Vapahtajaani koskeviin kysymyksiin.

”Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni” (Joh. 14:15). Tämä on kysymys evankelioimisen asian ytimessä. Rakastatko Häntä? Rakastatko Häntä niin paljon, että pidät Hänen käskynsä? Profetia on jännittävä ja suurenmoinen tutkimusala ja siinä on paljon opittavaa. Olemme tutkineet ja oppineet Harpazō'sta, että se on läheinen, mikä tarkoittaa sen voivan tapahtua koska tahansa. Tuon peljättävän tapahtuman tiellä ei ole mitään, paitsi mahdollisesti se yksi henkilö, jota Jumala on laittanut sinun sydämellesi, että etsisit hänet ja puhuisit hänelle. Mene hakemaan heitä.

Jumala siunatkoon teitä kaikkia.

Ron Graham

Koko Raamattu on Jumalan henkeyttämä, “theopneustos.”

My past commentaries are archived at the following link

<http://www.raptureready.com/featured/graham/graham.html>

If you'd like to be on my email list to receive the commentaries just drop me a line and let me know.